

ἐξέλιπεν. Ἀναπόφευκτος δὲ ἡ δυσπιστία καὶ ἡ πρὸς τὰ ἱερά χλεύη, ὅτε αὐτοὶ οὗτοι οἱ Πάπαι τῆς Ἀναγεννήσεως παρέχουσι διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν τὸ παράδειγμα τῆς ἀσεβείας, φιλοπόλεμοι, ἄθρησκοι, ἀσελγεῖς ἢ βλάσφημοι δεικνύμενοι.

Θεέ μου! — ἐκραζεν ὁ Αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς περὶ Ἰουλίου τοῦ Β', προκατόχου Λέοντος τοῦ Γ'. — τί θὰ ἐγίνετο ὁ κόσμος, ἂν σὺ δὲν ἐλάμβανες ἰδιαίτεράν περὶ αὐτοῦ πρόνοιαν ὑπὸ Αὐτοκράτορα ὡς ἐμέ, ὅστις οὐδὲν ἄλλο εἶμαι ἢ ἀπλοῦς θηρευτῆς, καὶ ὑπὸ Πάπαν μοχθηρὸν καὶ μέθυσον ὡς τὸν Ἰούλιον;

Ὅτε δὲ τοιοῦτοι οἱ Πάπαι, τί ἐμελλον νὰ ᾤσιν οἱ βασιλεῖς, ἐν τῇ αὐτῇ ἀναπνέοντες ἡθικῇ ἀτμοσφαίρᾳ;

Τοῦτο ἐξηγεῖ το ἄστατον τῆς πολιτείας τοῦ Φραγκίσκου, ἐδῶ μὲν πολεμοῦντος τὴν μεταρρύθμισιν, ἐκεῖ δὲ ὑποστηρίζοντος αὐτήν, διότι καὶ οὗτος ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν Πάπαι ἐθεώρει τὴν θρησκείαν ὡς ἀπλοῦν πολιτικῆς ὄπλον.

Ἄλλ' ὁ ἀπόγονος τῶν σταυροφόρων, ὁ ἱππότης βασιλεὺς θα ὑπερακοντίσῃ ἐαυτὸν βραδύτερον συμμαχῶν πρὸς ἄλλοθρήσκους, ἵνα πολεμήσῃ τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ Κάρολον τὸν Ε', κηρυχθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Διαιτης τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπίορκος καὶ ἀρνησιθρησκὸς διὰ τὴν συμμαχίαν του ταύτην, ἔλεγε πρὸς δικαιολογίαν ὅτι „ὅταν οἱ λύκοι εἰσέρχονται εἰς τὴν μάνδραν, οὐδόλως κακὸν ὁ ποιμὴν νὰ μεταχειρισθῇ κύνας“.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΑΣΩΠΙΟΣ.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ.

(Γερμανικὴ παράδοσις, κατὰ παράφρασιν τῆς κ. J. N.).*)



ἰς τῆς αἰωνιότητος

Τὴν κρύα ἀγκαλιά

Τοῦ χρόνου ἡ ὕστερη νυχτιά

Σιωπηλὴ γλυστράει.

Κι' ἀπ' τ' ἀψηλὸ τὸ σήμαντρο

Γλυκεῖα φωνὴ θὰ βγῇ,

Ὅταν τὸ φῶς τῆς ἡ ἀυγῆς

Ἀρχίζῃ νὰ σκορπάῃ.

Ἦλθεν ἡ ὥρα, κι' ἀπλωσεν

Ὁ γέρος 'ς τὸ σχοινί,

Ὅμως δὲν ἐβγαλε φωνή

Τὸ σήμαντρο διόλου.

Ὡρὴν στοιχειό, 'ρὴν σύννεφο,

'Σὴν φάντασμα ἐλαφρό,

Ὡρὴν τὸν θάνατο ψυχρό,

'Σὴν μήνυμα διαβόλου

Αἰσθάνθηκε ἓνα φύσημα

— Μὴν ἦταν ἔξαφνικό;

— Ὁχι, δὲν ἦταν ἔξαφνικό,

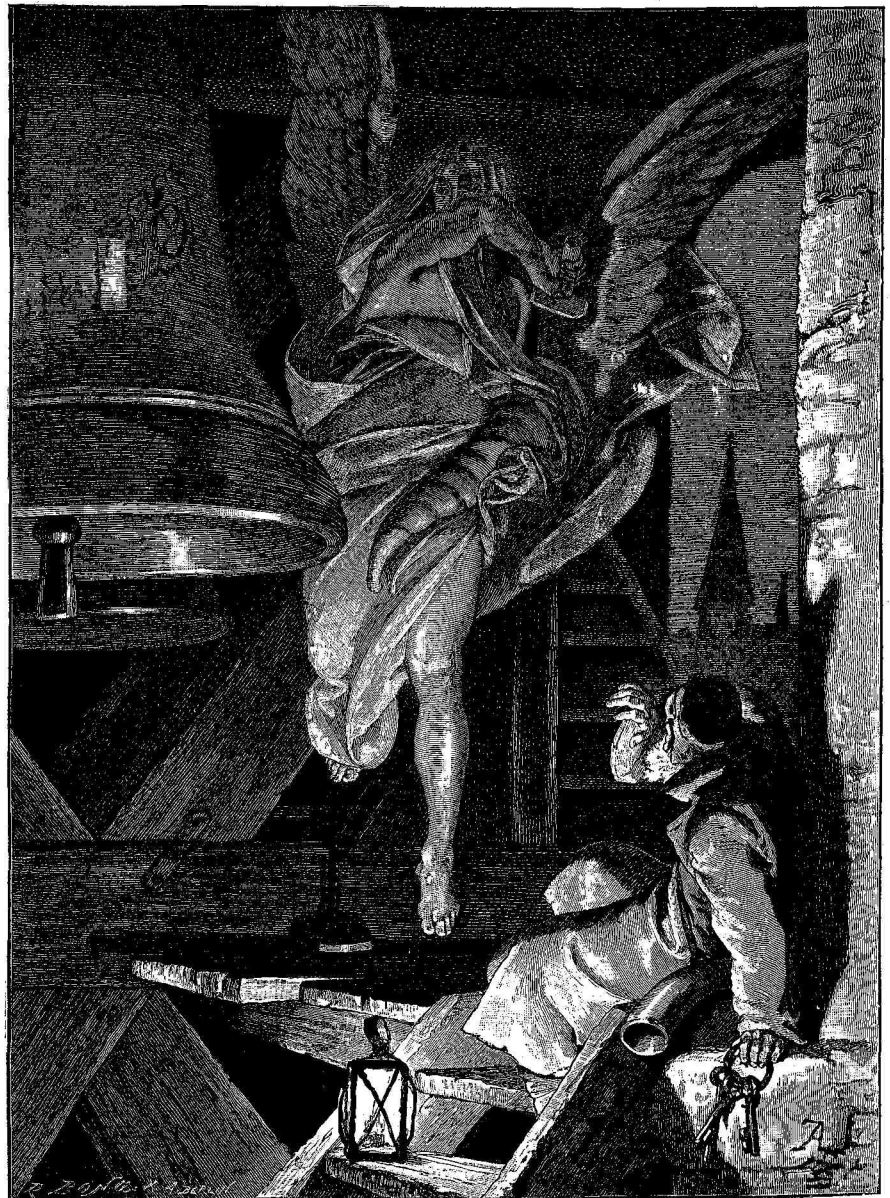
Μόν' ἦταν θεοῦ χέρι.

Λευκὸς 'ρὴν χιόνι ἄγγελος

Κάθε πρωτοχρονιά

Το σήμαντρο γιὰ τὰ παιδία

Χτυπᾷ, καὶ δῶρα φέρει.



*) Σημ. Σ. Κ. Λογία Γερμανίς, λάτρις τῆς δημοτικῆς ἡμῶν ποιήσεως καὶ φίλη ἀδύρβος πάσης φιλογικῆς παρ' ἡμῖν προόδου, εὐθρεστήθη ὡς ὅσοις ἡμῖν τὸ ἀνωτέρω ἐρμηνευτικὸν τῆς παρατεθειμένης ὥρας, ἀλλὰ μυστηριώδους εἰκόνας ποιημάτων, δι' οὗ κατάρθωσεν ὄντως νὰ ἐξελληνίσῃ σκοτεινοτάτην γερμανικὴν παράδοσιν, πολλὰ μὲν μέχρι τοῦδε στιχουργηθεῖσαν, ποιούμενη μάλιστα χρῆσιν ἀφελοῦς φράσεως, ἥτις εἶνε τὸ

ἀλάνθαστον γνῶρισμα καὶ ἡ ἀναφαίρετος ἀξία τῆς ὀλιγίστης ἐτι καὶ παρ' ἡμῖν οἰκείας δημοτικῆς Μούσης. Οἱ μικροὶ ἐκ τῶν Ἀναγνωστῶν τῆς Κλειῶς, πιστεύομεν, δ' ἀποδεχθῶσι φίλως τὸν γλυκὺν τοῦτον χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους, θεωροῦντες τοὺς στίχους τῆς λογίας ἀλλογενοῦς ὡς ἱκανῶς ἐπιτυχῆ ἀπόπειραν πρὸς μεταφύτευσιν ἀνθῶν τῶν βορείων κλιμάτων ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν ἡμῶν οὐρανόν.